

Celebració del desè aniversari de la Diòcesi de Terrassa

► El diumenge 15 de juny, Solemnitat de la Santíssima Trinitat, la diòcesi de Terrassa celebrà el desè aniversari de la seva creació pel papa St. Joan Pau II. A les 8 del vespre el Sr. Bisbe presidí la Missa Solemne a la Catedral. Celebraren Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar,

Mons. Agustí Cortés, bisbe de Sant Feliu de Llobregat, Mons. Francesc Pardo, bisbe de Girona, Mons. Jaume Traserra, bisbe emèrit de Solsona, Mons. Sebastià Taltavull, bisbe auxiliar de Barcelona i un bon grup de preveres. Hi assistiren els diaques i els seminaristes de la diòcesi. El poble fidel, vingut de les diverses contrades del bisbat, omplí el temple catedralici. En acabar es va llegir el missatge de felicitació i de benedicció del Sant Pare Francesc i es distribuí un recordatori amb la pregària d'acció de gràcies.

GLOSSA

Ser llavor per als altres

Som en temps de campaments, rutes, colònies... Molts caps, monitors i infants ja hi són, d'altres n'estan en plena preparació. Les activitats educatives de lleure són, també, un moment decisiu en la formació dels hàbits i actituds dels infants i adolescents que hi participen. Són possibilitat perquè la cultura esdevingui creixement i la vida s'orienti vers la solidaritat. Les que organitzen les entitats eclesials també han de preveure les accions vivencials i celebratives de creixement en la fe. Això no s'assoleix automàticament o per inèrcia, i tampoc no pot ser fruit de la improvisació ni de la descurança, ans al contrari. Cal esforç, rigor, compromís, continuïtat, mestratge. Estem parlant d'un espai educatiu que requereix un treball planificat i organitzat, amb especificació dels seus objectius i amb una avaluació del que s'ha fet.

És un marc educatiu privilegiat per treballar uns valors, orientats cap al bé evangèlic, als quals no es pot renunciar mai: l'amistat i el diàleg, el compromís i l'esforç, el sentit de la gratuïtat, el gust de fer bé la pròpia feina fins al final, la capacitat per a la contemplació que fa descobrir la presència de Déu bategant ben viva, la joia de viure... Al capdavall, l'aprenentatge d'aquells valors i actituds que ens agermanen com a fills

d'un mateix Pare. Aquests valors bàsics els hem de fer presents. Com? Vet aquí el desafiament, cal que els actualitzem, que els fem abastables i creïbles, que ens esforcem a assumir-los a partir de la nostra situació, dels nostres mètodes, dels nostres àmbits. En darrer terme, l'educació —i l'educació en el temps de lleure, per tant— no val només pel que ensenya, sinó sobretot per la qualitat de la vida humana que configura. És el resultat del que hom ha experimentat en la seva vida quotidiana i del que ha vist en el testimoni dels qui l'han ajudat a configurar la pròpia vida. «Interesseu-vos per tot allò que és autèntic, respectable, pur, amable, lloable, tot allò que sigui virtuós i digne d'elogi» (FI 4,8).

És aquí quan cal parlar de la figura i el paper dels educadors —caps i monitors—, que no poden renunciar a ser-ho a fons, a ser llavor per a d'altres. Perquè, més enllà de les tècniques educatives —i a través d'elles— la seva vida i la seva relació amb els infants i adolescents esdevé testimoni d'aquells valors bàsics esmentats que configuren personalitats plenament desenvolupades. «Poseu en pràctica allò que de mi heu après i rebut, vist i sentit. I el Déu de la pau serà amb vosaltres» (FI 4,9).

Enric Puig Jofra, SJ

REMEU MAR ENDINS

Respectar la vida a la carretera

Una de les cançons d'inspiració cristiana del cantant argentí Axel Fernando més divulgades els darrers anys repeteix aquesta tornada: «¡Celebra la vida! ¡Celebra la vida!». És això el que vull transmetre aquest primer diumenge de juliol, quan moltes famílies surten a la carretera per a iniciar les seves vacances, un període en el que estem convidats especialment a fruit de la natura i de la vida.

Una bona manera de respectar la vida és no posar-la en perill, tant la vida dels altres com la nostra. I no oblidem la dels nostres éssers més estimats, els de la nostra família. Aquest primer diumenge de juliol l'Església celebra al nostre país la Jornada de Responsabilitat en el Trànsit, una crida a conduir bé —a conduir-nos bé— en el trànsit rodat perquè podem fer mal i fer-nos mal nosaltres mateixos.

L'imperatiu moral de respectar la vida es deriva, en última instància, del cinquè manament de la Llei de Déu que diu: «No mataràs». A la carretera —i també en el trànsit per les nostres ciutats i pobles— el fet de respectar les normes de trànsit tot conduint és particularment important perquè hi ha en joc la pròpia vida i la dels altres. Certament els progressos de la tècnica ens permeten de disposar d'uns vehicles cada vegada més segurs, però també més potents i ràpids, i per tant sempre existeix el risc. N'és una bona prova el fet que l'índex dels accidents oscil·la d'un any a l'altre, però es resisteix a davallar o fins i tot a desaparèixer, si això fos possible.

En aquesta Jornada recordem a la vegada els professionals del volant, que col·laboren tant al benestar general. Ells són sovint un exemple d'honorabilitat a la carretera. M'adreço a tots aquells que la seva vida i la seva activitat estan relacionades amb la carretera: camioners, conductors d'autobusos, d'autocars, d'ambulàncies, taxistes, bombers, guàrdia civil, policia de trànsit, associacions de transportistes, confraries de sant Cristòfor. També m'adreço a les persones que passeu cada dia una bona part del vostre temps al volant, i a tots els qui heu de desplaçar-vos en vehicles per anar al treball: que la pau i la benedicció del Senyor siguin sempre amb vosaltres.

Ens cal pensar que el factor principal de la seguretat vial rau en l'esperit de les persones, en el sentit de responsabilitat i en el sentit comú que s'han d'exercitar per a poder fruit de les possibilitats que ens ofereixen els vehicles, bo i evitant els riscos innecessaris que posen en perill la seguretat física i fins i tot la mateixa vida pròpia i del proïsme.

Tractem, doncs, els altres —de manera especial en el trànsit— com ens agrada que els altres ens tractin a nosaltres i així complirem la regla d'or del comportament moral: «No facis als altres allò que no vols que els altres et facin a tu». És responsabilitat de tots el fer una circulació més humana. Els cristians no podem oblidar aquest aspecte tant important del cinquè manament: «No mataràs». I, encara més, dit de manera positiva: respecta i celebra la vida; la teva i la del proïsme. Que sant Cristòfor ens ajudi en aquesta comesa.

† Josep Àngel Saiz Meneses
Bisbe de Terrassa

Publicacions amb motiu del desè aniversari de la Diòcesi de Terrassa

- Llibre: *Deu anys de vida diocesana* (20 €)
- Vídeo (5 €)
- Estampa amb la pregària (català i castellà)

Es poden obtenir a la Catedral, a la Cúria Diocesana (Terrassa) i a la Llibreria Santa Anna (Granollers).

ENTREVISTA

▶ **ROSA HEREU NUS**

Set de Jesús

Arran del seu treball com a voluntària al menjador social de les Missioneres de la Caritat de la Mare Teresa de Calcuta, al barri del Raval de Barcelona, la Rosa Hereu va conèixer el moviment Tinc Set, del qual és membre. Aquest moviment per a laics s'inspira en el carisma i l'espiritualitat de la Mare Teresa.

Què li va atraure de Tinc Set?

El seu objectiu de saciar la set infinita de Jesús d'estimar i ser estimat, revelada mitjançant el seu crit a la creu —«Tinc set»—, amb la finalitat de poder tenir una trobada personal amb Jesús, per poder viure, contemplar, saciar i proclamar aquesta set.

Per què li ha canviat la vida?

Ens podem imaginar que estem al peu de la Creu de Jesús, amb la nostra Mare Santíssima, per conèixer, contemplar i saciar la set Infinita de Déu. Aquesta experiència ens porta al que anomenem «esperit de la societat»: una confiança amorosa, una entrega total i amb alegria. Trobem Jesús assedegat en l'Eucaristia que adorem i en els més pobres dels pobres que servim. La Verge ens porta al peu de la creu. Amb el Sant Rosari ens apropem més a ella. Aquesta set que experimentem ha de ser proclamada i donada a conèixer.

Com ha evolucionat la seva fe?

El moviment ha estat per a mi com trobar un tresor. Ha fet que em comprometi fermament a respondre al crit de Jesús. Estic descobrint que l'oració em proporciona molta pau; és una necessitat que va en augment. Sento una gran alegria tot ajudant les Missioneres de la Caritat perquè els més desvalguts puguin menjar. Tinc tots els arguments necessaris per poder proclamar aquesta set de Jesús d'estimar-me i les ganes que jo tinc d'estimar-lo a Ell.

Oscar Bardají i Martí

FE I GRANS CIUTATS

A les xarxes l'espiritualitat hi és molt present

La ciutat moderna es fonamenta sobre la tecnologia: les xarxes digitals, els cotxes, el metro i els ponts són, de fet, eines tecnològiques que permeten a les persones comunicar-se i trobar-se. Internet és l'expressió tecnològica d'aquesta capacitat que tenim nosaltres d'entrar en relació amb els altres. Per tant, no hem de considerar internet com un mer instrument, sinó com un ambient vital integrat amb les relacions que tenim en la nostra vida física.

▶) Aquesta imatge parla

Comunicar en el món digital ja no significa transmetre un missatge segons l'esquema emissor-receptor. Significa compartir-lo, que és com *tocar* l'altra persona. Ho diu el missatge del papa Francesc per a la darrera Jornada de les Comunicacions Socials, parlant del bon samarità de la paràbola com a model de bon comunicador.

També voldria dir que, a les xarxes, l'espiritualitat hi és molt present. A Itàlia i a altres països alguns joves han entrat a la Companyia de Jesús i a altres congregacions gràcies a les xarxes digitals. Les xarxes no són un ambient fred, sinó que és ple de desitjos, d'emocions i de preguntes de caràcter espiritual.

(De les declaracions del P. Antonio Spadaro, SJ, un dels experts del Congrés internacional de Pastoral de les Grans Ciutats, entrevistat per Ramon Ollé)

SER PADRES

La niñera electrònica

En esta sociedad ciberconectada, permítanme una severa advertència porque concierne a las edades de sus hijos. Tanto la Asociación Americana de Pediatría (AAP) como la Asociación Española de Pediatría (AEP) llevamos algunos años alertando a los padres de que «los niños menores de tres años no pueden estar delante de ninguna pantalla».

Se ha demostrado que la estimulación audiovisual continuada en una época tan fértil del desarrollo cerebral de los pequeños puede alterar las conexiones neuronales que se están creando y predisponerlos a que se manifieste un trastorno por déficit de atención con o sin hiperactividad (TDAH) al cumplirse los 7 años de edad. (Esta posibilidad ya la advertí en libros anteriores que he dedicado a este trastorno).

Es decir, queda proscrita la *niñera electrònica* y hay que tener tolerancia cero con ella. No obstante, quiero matizar y tranquilizar a padres y demás cuidadores de niños pequeños: una cosa es ponerles de vez en cuando un DVD con cuentos infantiles y otra, muy distinta, es tenerlos aparcados de manera permanente frente a las pantallas. Esto último es lo que hace daño.

Queridos padres, no olviden que sus propios hábitos con las pantallas serán adoptados por sus hijos. Por lo tanto, hay que saber apagar las pantallas a tiempo para poder hacer otras cosas, quizá más enriquecedoras.

Dr. Paulino Castells

(Consejos del doctor para padres principiantes, Edicions 62)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Conducir nuestra vida

En una reciente jornada deportiva, decía Francisco a los jóvenes: «Como capitán, os empujo a no cerraros a la defensiva, sino a salir al ataque, a jugar juntos vuestro partido, que es el del Evangelio». Jugáosla, «tanto en la vida como en el deporte: Jugáosla en la búsqueda del bien, en la Iglesia y en la sociedad, sin miedo, con valor y entusiasmo. Jugáosla con los demás y con Dios; no os contentéis con un *empate* mediocre, dad lo mejor de vosotros mismos, gastando la vida por lo que vale de verdad y dura para siempre. No os contentéis con estas vidas tibias, vidas mediocremente empatadas: ¡no, no! ¡Seguid adelante, buscando la victoria siempre!»

Apartaos del fracaso de la superioridad: «Todos aspiramos a ser más que los demás y que esta superioridad impregne toda nuestra vida. Pero, como es evidente, no es posible que todos seamos superiores a todos», recordaba el Papa desde Asís e invitaba a ser magnánimo y a ensanchar el corazón.

Buscar siempre la victoria del bien comporta seguir las huellas de Jesucristo, manso y humilde de corazón. El que sigue la carrera de la vida teniendo por compañero al Señor, alcanzará la meta, obtendrá el éxito, hallará el descanso.

Hna. M. de los Ángeles Maeso Escudero
Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA I SANTORAL

Accés al Breviari

- 7. ■ Dilluns** (lit. hores: 2a setm.) (□ Urgell) [Os 2, 14.15b-16.19-20 / SI 144 / Mt 9,18-26]. Sant Ot o Odó (†1122), bisbe d'Urgell, patró de la Seu; sant Fermí, bisbe de Pamplona; sant Marçal, bisbe; beat Benet XI, papa (1303-1304).
- 8. ■ Dimarts** [Os 8,4-7.11-13 / SI 113 / Mt 9,32-38]. Sant Adrià III, papa (romà, 884-885); sants Àquila i Priscil·la, esposos mrs., deixebles de Pau; sant Eugeni III, papa (1145-1153).
- 9. ■ Dimecres** [Os 10,1-3.7-8.12 / SI 104 / Mt 10, 1-7]. Mare de Déu Reina de la Pau. Sant Zenó o Zenon, mr.; sant Joan de Colònia, prev. dominicà i mr.; beata Joana Scopelli, vg. carmelitana.
- 10. ■ Dijous** [Os 11,1b.3-4.8c-9 / SI 79 / Mt 10,7-15]. Sant Cristòfor o Cristòfol, mr., patró dels automobilistes; santa Verònica Giuliani, vg. caputxina; santa Amèlia, viuda; sant Ascani, mr.; beats Carmel Boltà, prev., i Francesc Pinazo, franciscans i mrs. a Damasc.
- 11. □ Divendres** [Pr 2,1-9 / SI 33 / Mt 19,27-29]. Sant Benet (†547), abat, patriarca dels monjos d'Occident, copatró d'Europa (1964) i patró dels arxivers, bibliotecaris i documentalistes. Sant Pius I, papa (140-155) i mr.; santa Olga, reina.
- 12. ■ Dissabte** [Is 6,1-8 / SI 92 / Mt 10,24-33]. Sant Joan Gualbert, abat; sant Abundi, prev. i mr. a Còrdova (854); sant Ignasi Delgado, bisbe i mr.; sant Josep Fernández, prev. i mr.
- 13. ■ † Diumenge vinent**, XV de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Is 55,10-11 / SI 64 / Rm 8, 18-23 / Mt 13,1-23 (o més breu: Mt 13,1-9)]. Sant Enric (†1024), emperador germànic; sant Eusebi de Cartago, bisbe; santa Teresa de Jesús dels Andes, vg. carmelitana xilena.

DIUMENGE XIV DE DURANT L'ANY

▶ Lectura de la profecia de Zacaries (Za 9,9-10)

El Senyor diu: «Alegra't, ciutat de Sió. Aclama, ciutat de Jerusalem. El teu rei fa la seva entrada. És bo i salvador, muntat humilment en un ase, en un pollí, fill de somera. Bandejarà d'Efraïm els carros de guerra, allunyarà de Jerusalem els cavalls, i els arcs dels guerrers seran bandejats. Adreçarà a tots els pobles paraules de pau, i el seu domini s'estendrà d'un mar a l'altre, des del gran riu fins a l'extrem del país.»

▶ Salm responsorial (144)

R. *Beneiré el vostre nom per sempre, Déu meu i rei meu.*

Us exaltaré, Déu meu i rei meu, / beneiré el vostre nom per sempre. / Us beneiré dia rera dia, / lloaré per sempre el vostre nom. R.

El Senyor és compassiu i benigne, / lent per al càstig, gran en l'amor. / El Senyor és bo per a tothom, / estima entranyablement tot el que ell ha creat. R.

Que us enalteixin les vostres criatures, / que us beneixin els fidels; / que proclamïn la glòria del vostre Regne / i parlin de la vostra potència. R.

Totes les obres del Senyor són fidels, / les seves obres són obres d'amor. / El Senyor sosté els qui estan a punt de caure, / els qui han ensopegat, ell els redreça. R.

Ecce homo. Pintura de Bartolomé Esteban Murillo (1617-1682)

▶) Aquesta imatge parla

▶ Lectura de la profecia de Zacarías (Za 9,9-10)

Así dice el Señor: «Alégrate, hija de Sión; canta, hija de Jerusalén; mira a tu rey que viene a ti justo y victorioso; modesto y cabalgando en un asno, en un pollino de borrica. Destruirá los carros de Efraín, los caballos de Jerusalén, romperá los arcos guerreros, dictará la paz a las naciones. Dominará de mar a mar, desde el Eufrates hasta los confines de la tierra.»

▶ Salmo responsorial (144)

R. *Bendeciré tu nombre por siempre, Dios mío, mi rey.*

Te ensaltaré, Dios mío, mi rey; / bendeciré tu nombre por siempre jamás. / Día tras día, te bendeciré / y alabaré tu nombre por siempre jamás. R.

El Señor es clemente y misericordioso, / lento a la cólera y rico en piedad; / el Señor es bueno con todos, / es cariñoso con todas sus criaturas. R.

Que todas tus criaturas te den gracias, Señor, / que te bendigan tus fieles; / que proclamen la gloria de tu reinado, / que hablen de tus hazañas. R.

El Señor es fiel a sus palabras, / bondadoso en todas sus acciones. / El Señor sostiene a los que van a caer, / endereza a los que ya se doblan. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,9.11-13)

Germans, vosaltres no viviu segons les mires de la carn sinó segons les de l'esperit, perquè l'Esperit de Déu habita en vosaltres, i si algú de vosaltres no tingués l'Esperit de Crist, no seria de Crist. I si habita en vosaltres l'Esperit d'aquell que va ressuscitar Jesús d'entre els morts, també, gràcies al seu Esperit, que habita en vosaltres, aquell que va ressuscitar el Crist d'entre els morts donarà la vida als vostres cossos mortals. Per tant, germans, nosaltres tenim un deute, però no amb la carn, que ens obligaria a viure com demana la carn. Perquè si visquéssiu així, moríreu; en canvi, si per l'Esperit feu morir les obres pròpies de la carn, viureu.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 11,25-30)

En aquell temps, Jesús digué: «Us enalteixo, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè heu revelat als senzills tot això, que heu amagat als savis i als entesos. Sí, Pare, així us ha plagut a vós. El Pare ho ha posat tot a les meves mans; fora del Pare, ningú no coneix veritablement el Fill; igualment no coneix veritablement el Pare, fora del Fill i d'aquells a qui el Fill el vol revelar. Veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats; jo us faré reposar. Accepteu el meu jou, feu-vos deixebles meus, que jo sóc benèvol i humil de cor, i trobareu el repòs que tant desitjàveu, perquè el meu jou és suau, i la meva càrrega lleugera.»

▶ Lectura de la carta del apòstol san Pablo a los Romanos (Rm 8,9.11-13)

Hermanos:

Vosotros no estáis sujetos a la carne, sino al espíritu, ya que el Espíritu de Dios habita en vosotros. El que no tiene el Espíritu de Cristo no es de Cristo. Si el Espíritu del que resucitó a Jesús de entre los muertos habita en vosotros, el que resucitó de entre los muertos a Cristo Jesús vivificará también vuestros cuerpos mortales, por el mismo Espíritu que habita en vosotros. Así, pues, hermanos, estamos en deuda, pero no con la carne para vivir carnalmente. Pues si vivís según la carne, vais a la muerte; pero si con el Espíritu dais muerte a las obras del cuerpo, viviréis.

▶ Lectura del evangelio según san Mateo (Mt 11,25-30)

En aquel tiempo, exclamó Jesús: «Te doy gracias, Padre, Señor de cielo y tierra, porque has escondido estas cosas a los sabios y entendidos y se las has revelado a la gente sencilla. Sí, Padre, así te ha parecido mejor. Todo me lo ha entregado mi Padre, y nadie conoce al Hijo más que el Padre, y nadie conoce al Padre sino el Hijo, y aquel a quien el Hijo se lo quiera revelar. Venid a mí todos los que estáis cansados y agobiados, y yo os aliviaré. Cargad con mi yugo y aprended de mí, que soy manso y humilde de corazón, y encontraréis vuestro descanso. Porque mi yugo es llevadero y mi carga ligera.»

COMENTARI

Una pregària de Jesús

La pregària de Jesús que tenim a l'evangeli d'avui presenta un text molt elaborat, en tres parts.

Primer, una acció de gràcies perquè el Pare s'ha donat a conèixer als deixebles (11,25-26). Segon, Jesús reivindicava tenir una relació especial amb el Pare en tant que fill (v. 27); tercer, una crida sapiencial en la qual Jesús exhorta a acollir el jou del seu ensenyament.

L'acció de gràcies inicial, de la segona font sinòptica, és un text sàlmic breu, com un càntic d'agraïment del judaisme malgrat ser tan breu. El més original d'aquesta pregària és que Jesús dóna gràcies pel que ha estat concedit als dei-

xebles, en contrast amb els estudiosos (Qumran), els savis (els mestres) i els entesos (escribes). Aquí hi ha un clar accent jesuànic: Jesús dóna gràcies pel que s'ha concedit a d'altres, però aquests altres són ignorants, petits i senzills. Aquells a qui Jesús es va adreçar i a qui va recollir.

La segona afirmació mostra de forma eloqüent que la relació íntima de Jesús amb Déu ja era una dada recollida per la tradició de la segona font sinòptica. El text arrela en la pregària de Jesús («Abbà») però va més enllà que la pregària i s'endinsa en la revelació que Jesús dóna a conèixer als deixebles. Convé no perdre el matís que hi ha: «Tot m'ha estat posat a les mans pel Pare» és una clara referència al Regne.

La darrera part és només de Mateu. És una crida sapiencial: «Veniu a mi». Fa explícit quelcom que ja ha estat objecte d'ensenyament en el sermó de la muntanya: que Jesús no es distancia de la Llei sense més ni més. Es distancia d'una forma legalista d'entendre la Llei, la que fustiga en les seves invectives contra els escribes i fariseus que carreguen interpretacions dures de la Llei sobre l'esquena d'altres i ells no mouen ni un dit per realitzar-les.

La Llei, en el judaisme arrelat en l'AT, ja era un jou. Tanmateix, si passa per la bona notícia de Jesús, és un jou suau. Cal, però, aprendre a viure la Llei amb senzillesa com Jesús, no de forma prepotent.

Oriol Tuñi, SJ

VIDA DIOCESANA

ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Aquest dissabte dia 5. Visita i celebra l'Eucaristia a les colònies de l'Esplai de la parròquia de la Mare de Déu del Roser de Cerdanyola a Sant Jaume de Frontanyà.

Aquest diumenge dia 6, a les 10 h. Presideix, a la Catedral, la Missa Solemne en honor dels sants patrons de Terrassa, sant Pere, sant Cristòfor i sant Valentí, amb motiu de la Festa Major de la ciutat.

Del dimarts dia 8 al dijous dia 10. Participa en la reunió de bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense.

Dissabte dia 12, a les 11 h. Presideix la Trobada de Professors de Religió de la Diòcesi a la parròquia de Sant Martí de Cerdanyola.

Diumenge dia 13, a les 12.30 h. Celebra l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a la Púia. de la Mare de Déu del Roser de Cerdanyola.

A les 18 h. A la parròquia del Santíssim Salvador celebra el Baptisme de nens de les mares acollides a la Casa Guadalupe de Sabadell.

NOTÍCIES

El Sr. Bisbe presideix la festa del Rocío a Catalunya. El diumenge dia 8 de juny, Mons. Saiz Meneses va presidir la Missa als terrenys de Mas Duran, a Montcada i Reixach, amb motiu de la festa del Rocío a Catalunya. Hi participaren totes les germandats presents al territori català. El Sr. Bisbe saludà els representants de la FECAC i visità diverses germandats.

Terrassa celebra la Jornada de l'Apostolat Seglar. El diumenge dia 8 de juny, Solemnitat de la Pentecosta, la diòcesi de Terrassa va celebrar la Jornada diocesana de l'Apostolat Seglar. Mons. Saiz Meneses va presidir l'acte central que tingué lloc al Teatre Principal de Terrassa a les 6 de la tarda. Es va representar l'òpera-collage *Pacem in terris*, amb motiu del 50 aniversari de l'encíclica. La direcció va anar a càrrec del Sr. Joan Martínez Colàs, amb la col·laboració de Mn. Antoni Deulofeu. Hi assistiren més de 500 persones, provinents de l'apostolat seglar,

Presentació del llibre i el vídeo commemoratiu del desè aniversari de la diòcesi de Terrassa.

A les 6 de la tarda, Mons. Saiz Meneses presidí a la sala capitular de la Catedral la presentació de la miscel·lània *Deu anys de vida diocesana* i d'un vídeo que recull els esdeveniments més sobresortints d'aquesta dècada.

de moviments i institucions d'Església. Varen actuar els Petits Cantors de Terrassa, amb el Cor de la Gent Gran i el Cor BBC. L'obra és un reconeixement de la contribució de l'Església en favor de la pau i un homenatge als papes sant Joan XXIII i sant Joan Pau II.

Llibre sobre la Schola Cantorum. El dimecres dia 25 de juny, a la sala capitular de la Catedral i sota la presidència de Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, bisbe de Terrassa, es va fer la presentació del llibre *Els primers cent anys de la Schola Cantorum de Terrassa (1905-2005)*, escrit pel seu president Sr. Josep Figueras Palà, que en fou director.

Confirmacions a Palau Solità. El dissabte dia 14 de juny, Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar, va celebrar la missa a la parròquia de Santa Maria de Pa-

lau Solità i administrà el sagrament de la Confirmació a 7 joves de la pròpia parròquia i la de Sant Genís de Plegamans.

Iniciació cristiana d'un adult. A la parròquia de Santa Maria del Jaire va tenir lloc el diumenge de Pentecosta el bateig, confirmació i comunió d'un acollit en el pis de la pastoral de presons diocesana per ajudar a «refer-la-vida» de persones. Acompanyaren el nou batejat, de 33 anys, la seva catequista, els seus padrins, els responsables de la Pastoral Penitenciària, voluntaris, amistats i feligresos.

Capítol d'eleccions. El dimecres dia 11 de juny al matí, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses va presidir el capítol d'eleccions al Monestir de Jesús Diví Obrer i Sant Josep Oriol de l'Orde de les Carmelites Descalces a Terrassa. Fou elegida per a un tercer trienni amb l'anuència del P. General, la Gna. Roser Palet Muchar, OCD.

AGENDA

Exercicis espirituals. Del 30 de juny al 5 de juliol: per a homes. Del 4 al 9 d'agost: per a dones. Del 18 al 23 d'agost: per a homes. Lloc: Casa Mare de Déu de Montserrat. Cooperadores Parroquials de Crist Rei. Paratge el Remei s/n - 08140 Caldes de Montbui - Tels. 938 654 496 i 697 840 559.

D'ALTRES BISBATS

Exercicis espirituals per a preveres. La trobada personal amb Jesucrist. Dirigits per Mons. Carles Soler Perdigó, bisbe emèrit de Girona. Organitzats per l'Associació de Preveres del Pradó a Catalunya i Balears. Del diumenge 24 d'agost (sopar) al dissabte 30 d'agost (esmorzar). Lloc: Col·legi Claver de Raimat (Lleida). Inscripcions: Pepe Baena Iniesta, tel. 625 901 520 - e-mail: pepbaena@gmail.com. Abans del 31 de juliol (places limitades).

REMAD MAR ADENTRO

Respetar la vida en la carretera

Una de las canciones de inspiración cristiana del cantante argentino Axel Fernando más divulgadas en los últimos años repite este estribillo: «¡Celebra la vida! ¡Celebra la vida!». Es lo que quiero transmitir en este primer domingo de julio, cuando muchas familias se ponen a la carretera para iniciar sus vacaciones, un período en el que estamos invitados especialmente a gozar de la naturaleza y de la vida.

Una gran manera de respetar la vida es no ponerla en peligro, tanto la vida de los demás como la nuestra. Y no olvidemos la de nuestros seres más queridos, los de nuestra familia. En este primer domingo de julio la Iglesia celebra en nuestro país la Jornada de Responsabilidad en el Tráfico, una llamada a conducir bien —a conducirnos bien— en el tráfico rodado, donde podemos hacer daño y dañarnos nosotros mismos.

El imperativo moral de respetar la vida se deriva, en última instancia, del quinto mandamiento de la ley de Dios que dice: «No matarás». En la carretera —e igualmente en el tránsito por las ciudades y pueblos— conduciendo vehículos, el hecho de respetar

las normas de tráfico es particularmente importante porque está en juego la vida propia y la de los demás.

Es verdad que los progresos de la técnica nos permiten disponer de unos vehículos cada vez más seguros, pero también cada vez más potentes y rápidos, y por tanto el riesgo siempre existe. Buena prueba de ello es que el índice de los accidentes mortales oscila de año en año, pero se resiste a descender o a desaparecer, si ello fuese posible.

En esta Jornada recordamos a los profesionales del volante, que tanto colaboran al bienestar general, los cuales son con frecuencia un ejemplo de honorabilidad en la carretera.

Dirijo un saludo afectuoso a todos aquellos cuya vida y actividad están relacionadas con la carretera: camioneros, conductores de autobuses, de autocares, de ambulancias, taxistas, bomberos, guardia civil, policía de tráfico, asociaciones de transportistas cofradías de san Cristóbal. También me dirijo a las personas que pasáis cada día buena parte de vuestro tiempo al volante, así como a todos quienes, para ir al trabajo, tenéis que desplazaros en vehículos:

que la paz y la bendición del Señor estén siempre con vosotros.

Hemos de pensar que el factor principal de la seguridad vial está en el espíritu de las personas, en el sentido de responsabilidad y en el sentido común que han de ejercitar para poder disfrutar de las posibilidades que ofrecen los vehículos, evitando los riesgos innecesarios que ponen en peligro la seguridad física e incluso la misma vida propia y del prójimo.

Tratemos, pues, a los demás —en especial en el tráfico— como nos gusta que los demás nos traten a nosotros, con lo que cumpliremos la regla de oro del comportamiento moral: «No hagas a los demás, lo que no quieres que los demás te hagan a ti». Es responsabilidad de todos hacer una circulación más humana.

Los cristianos no podemos olvidar este aspecto tan importante del quinto mandamiento: «No matarás»; y mejor aún, dicho en formulación positiva: respeta y celebra la vida; la tuya y la del prójimo. Que san Cristóbal nos ayude en este cometido.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Obispo de Terrassa